

και μουγκή και φρικτή μιά λύρα μπαί-
νει
που με κόκκαλα μαύρα είναι φτιασμένη
ένος σκελέθρου

Γλυκιάτατη φωνή βγάινει ή κιθάρα

κ' σε τούτη την άφραστη άρμονία
της καρδιάς μου άπεκρίνεται ή λακτά-
ρα.

Οί άριθμοί παραπέμπουν στην Πανομοιό-
τυπη του Α. Πολίτη

Διον. Καρατζάς

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΝΗΣΗ

Τò δημοτικό τραγούδι γεννήθηκε με την άπλη κίνηση της γλώσσας-ζωής για να υπάρχει κίνηση στη ζωή-γλώσσα.

Και τò λουλούδι γεννήθηκε με την άπλη κίνηση της γής για να υπάρχει άπάντηση-κίνηση στη γή-κόσμο.

Κάθε γνήσιο γεννιέται με μίαν άπλη κίνηση· γιατί κάθε γνήσιο ζει· κι ή ζωή είναι κίνηση άπό παντού για τά όλα.

Γι αυτό τò λουλούδι είναι ποίηση, κάθε γνήσιο είναι ποίηση, τò δημοτικό τραγούδι είναι ποίηση, γιατί είναι ανθρώπινο γνήσιο λεύτερο ζωή. "Άρα κινείται. Με μιά κίνηση δυναμική άπό μέσα πρòς τά έξω κι άπό έξω πρòς τά μέσα στο δρόμο του έγω του έσυ των άλλων για μένα για σένα για τούς άλλους.

Κι όσο δέν πετυχαίνουμε να κινηθούμε μαζί του, σταματάμε στις διαπιστώσεις και στις προφητείες καμαρώνοντας για τò άγχος και τò ψέμα του πολιτισμού μας.

Η ζωή δέν περιμένει.

Τò λουλούδι μεγαλώνει έστω κι άν μαραθεί.

Η ιστορία μας θά σκάσει άπό τò έπιτηδευμένο κούνημα της μέσης της· κι έμεις μετρώντας (τί;) θά κινούμαστε άκίνητοι άπό πού για πού;